Р Е Ш Е Н И Е №287

Гр. Сливен, 05.01.2021г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СЛИВЕН, в публично заседание на първи декември две хиляди и двадесета година в състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: ИГЛИКА ЖЕКОВА

при участието на прокурора и при секретаря Р.Ж., като разгледа докладваното от съдия Иглика Жекова административно дело №376 по описа на Административен съд гр. Сливен за 2020 година, за да се произнесе съобрази следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК, във вр. с чл.76 ал.1 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество (ЗПКОНПИ).

Образувано е по жалба от И.Г.П., ЕГН ***, с адрес *** срещу Решение №РС-340-20-096/16.09.2020г. на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество В ЧАСТТА, с която на основание чл.74, във вр. с чл.171 ал.1 и чл.81 ал.1 от ЗПКОНПИ и чл.37 ал.2 от ЗМСМА и във вр. с §5 от ПЗР на ЗМСМА и чл.73 от ЗПКОНПИ е установен конфликт на интереси по отношение на И.Г.П., в к. му на о.с. в Общински съвет – Т. и в това му к. л., заемащо в. п. д. по смисъла на чл.6 л.1 т.32 от ЗПКОНПИ за това, че е участвал в гласуването на Решение №501/27.02.2019 г. на Общински съвет – Т., в свой ч. и., в нарушение на разпоредбата на чл.56 от ЗПКОНПИ; наложена е глоба на жалбоподателя в размер на 5 000 (пет хиляди) лв. на основание чл.171 ал.1 от ЗПКОНПИ за осъществен конфликт на интереси по чл.52 от ЗПКОНПИ за извършено нарушение на разпоредбата на чл.56 от ЗПКОНПИ, в к. му на о.с. в Общински съвет Т. и лице, заемащо в. п. д. по смисъла на чл.6 ал.1 т.32 от ЗПКОНПИ и е отнета в полза на Община Т. от И.Г.П. сума в размер на 249,16 лв., представляваща д. в. за 27.02.2019г., получено от деянието, породило конфликт на интереси на основание чл.81 ал.1 от ЗПКОНПИ.

В жалбата се твърди, че обжалваното решение е постановено в противоречие с материалния закон, при нарушение на административнопроизводствените правила и в несъответствие с целта на закона. Заявява се, че при идентични или сходни по своя фактически и правен характер обстоятелства, са направени различни, противоречащи си крайни правни изводи. В практиката на самата комисия, при идентични обстоятелства било възприемано трайно обратното становище на изразеното в обжалваното решение. Въпреки многословието на акта, конкретно за твърдяното деяние, същият бил немотивиран и необоснован. Мотивите били семпли, съдържащи общи постановки относно приложното поле на дефиниции от ЗПКОНПИ и никаква конкретика как и защо точно това деяние е осъществило конфликт на интереси и доколко въобще е възможно да се осъществи такъв. Моли се съда да го отмени в оспорената му част, с претенция за разноски.

В открито съдебно заседание оспорващият, редовно и своевременно призован, се явява лично и с адв. С.Р., който поддържа жалбата и моли съда да я уважи и отмени оспореното решение на КПКОНПИ. Претендира разноски. В писмени бележки заявява, че конфликтът на интереси е административно нарушение и като такова елемент от неговия фактически състав е деянието да е извършено виновно. От представеното по делото Решение №РС-250-14-040/2015г. на КПКОНПИ завършвала проверка отново срещу И.П., като със същото при сходна фактическа обстановка, действащата комисия установила липса на конфликт на интереси, поради липса на

възможност за реализиране на пряка и непосредствена облага от съответното решение на органа, в чието гласуване П. е участвал. Липсвал конфликт на интереси, когато независимо от всичко друго, облагата, изискуема като фактически състав на административното нарушение, дори и потенциална, следвало да е пряка и непосредствена от самото решение на колективния орган, в който той участва. При липса на осъществен състав на нарушението, независимо от обективна или субективна страна, липсвало и извършено деяние. Твърди още, че в предходното решение правилно било застъпено, че макар и потенциална, облагата следва да е непосредствена и пряка от решението, в чието гласуване П. е участвал, за да е осъществен съставът на административно нарушение. В случая с процесното решение било гласувано едно намерение за управление имотите на Община Т., като конкретно за имотите, за които спрямо П. е установен конфликт на интереси с процесното решение се заявява намерение за отдаването им под наем след провеждане на тръжна процедура, която се обявява, организира и провежда изцяло от кмета на общината. Тази процедура, провеждана от друг орган опосредява и поставя под условие както участието на П. в нея с оглед бъдещо определяне на наемни цени и условия по договора лично или като представител на друго лице, така и възможността той или друго, представлявано от него лице да сключи договор за наем, от който евентуално да реализира някаква облага. Друг бил въпросът, че органът Кмет на Община Т., независимо от гласуваната програма, можело и никога да не обяви тръжна процедура и никога да не сключи договори за наем с никого и още по – малко с П. В този смисъл логическите разсъждения на административния орган в посока обосноваване наличието на облага като елемент от фактическия състав на нарушението, не почивали дори и на предположения, а на евентуални допускания, което по логическите правила не можело да обоснове наличието на този елемент от фактическия състав на нарушението, а несъставомерното административно деяние не съставлявало административно нарушение.

В открито съдебно заседание административният орган, редовно и своевременно призован, се представлява от надлежно упълномощен юрк. С., която оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли. Заявява, че конфликтът на интереси се обективира не в резултата, придобит от благото, а във възможността самият частен интерес да повлияе върху обективното и безпристрастно признаване на правомощията и е достатъчно същият да съществува като възможност, за да може да повлияе върху това упражняване и затова законодателят е предвидил отвод в такива случаи. Претендира юрисконсултско възнаграждение и заявява прекомерност на адвокатското такова. В писмени бележки пълномощник на органа заявява, че определящо за установяването или липсата на конфликт на интереси е наличието на упражнено правомощие по служба в частен интерес – личен или на свързано лице по смисъла на §1 т.15 от ДР на ЗПКОНПИ, предопределен от възможността за реализиране на материална или нематериална облага, както и възможност този интерес да повлияе върху безпристрастното и обективно изпълнение на правомощията по служба на лицето, заемащо в. п. д. Участието на И.П. при гласуване на Решение №501/27.02.2019г. на ОбС – Т., с което е приета актуализация в Програма за управление и разпореждане с и.– общинска собственост, в т.ч. такива, които общината има намерение да продаде и предостави под наем и за част от които П. е отправил предварително желание за отдаването им под наем, обосновавало извода за наличие на частен интерес в качеството на о.с. Частният интерес включвал целта и мотива на действията на лицето, заемащо публична длъжност при упражняване на правомощията му по служба. В случая в резултат на упражнените правомощия била реализирана облага по чл.54 от ЗПКОНПИ, изразяваща се както във възможност за реализиране на доход и печалба, така и в получаване на помощ и подкрепа за себе си при гласуването за приемане на Решение №501/27.02.2019г., с което се актуализира Програма за управление и разпореждане с и.– общинска собственост в Община Т. през 2019г., съгласно Приложение 1. С позоваване на разпоредбите на чл.55-62 и чл.33 ал.1 т.3 и чл.37 от ЗМСМА заявява, че в конкретния случай обществено укоримо е самото упражняване на правомощието в условията на частен интерес, като законодателят преценил, че достатъчно частният интерес да съществува под формата на

възможност за реализиране на облага, без да е необходимо облагата да бъде реализирана. Твърди, че съобразно чл.63 ал.1 от ЗПКОНПИ И.П. е следвало в к. му на о.с. в ОбС – Т., преди гласуване на Решение №501 на заседанието на съвета на 27.02.2019г., да си направи самоотвод от изпълнението на конкретното правомощие по служба, което той не е сторил. Заявява се, че представеното от оспорващата страна предходно решение на КПКОНПИ е неотносимо към настоящото производство, поради различия във фактическата обстановка. Моли съда да отхвърли жалбата, с претенция за юрисконсултско възнаграждение.

Въз основа на всички събрани по делото доказателства, съдът прие за установено следното от фактическа страна:

Оспорващият И.Г.П. е бил избран за о.с. в Общински съвет – Т., видно от приобщеното по доказателствата Удостоверение №9/05.11.2019г. на ОИК – Твърдица и Клетвен лист от 11.11.2019г.

На 27.05.2020г. при КПКОНПИ постъпил Сигнал вх. №ЦУ 01/С-340, с който Комисията била сезирана за участие на о. с. в ОбС – Т. при проведени дебати на заседание на съвета, без деклариране на конфликт на интереси.

От справки в Търговския регистър се установява, че И.Г.П. е у. и с. в „***“ ООД и у. и е. с. на капитала в „***“ ЕООД и „***“ ЕООД.

С Решение за образуване на производство за конфликт на интереси №КИ-126/03.06.2020г. КПКОНПИ образувала производство за установяване на конфликт на интереси по подадения сигнал и препратила последния на Комисията за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси към Общински съвет – Т. за предприемане на необходимите действия по компетентност във връзка с твърденията за несъвместимост.

С писмо изх. №9276/10.06.2020г. на Зам. Председателят на КПКОНПИ горният сигнал бил изпратен до ПКПУКИ при Общински съвет – Т.

С писмо изх. №9279/10.06.2020г. във връзка с постъпилия сигнал били изискани от ПКПУКИ при ОбС – Твърдица писмени доказателства. В отговор на това писмо изисканите писмени доказателства постъпили при КПКОНПИ с вх. №ЦУ 01/10513/24.06.2020г. От представените доказателства се установява, че с Решение №180/25.09.2012г. ОбС – Т. е дал съгласие за отдаване под наем на мери и пасища и пасища с храсти – общинска собственост на земеделски стопани, отглеждащи пасищни животни. На 21.05.2013г. между Община Т. и И.П. са били сключени три договора за наем на недвижим имот. С Решение №205/27.02.2017г. ОбС – Т. е дал съгласие да бъдат предоставени за ползване под наем при условията на чл.37в ал.16 от ЗСПЗЗ полски пътища и нефункциониращи напоителни канали, като е било възложено на кмета на общината да сключи договори за наем с ползвателите на съответните масиви. При приемане на тези решения П. не е гласувал, поради отсъствие. На 02.05.2017г. на основание чл.37в ал.16 от ЗСПЗЗ и цитираното решение на ОбС са били сключени четири договора за наем на и.– полски пътища от общината, като два от договорите са сключени с И.Г.П., един – със „***“ ЕООД и един – с „***“ ЕООД. На 13.02.2018г. между Община Т. и „***“ ЕООД, с пр. И.П., „***“ ЕООД с пр. И.П. и И.Г.П. са били сключени три договора за наем на и.в землищата на с. О. и гр. Т. за срок от една година. С Решение №337/31.01.2018г. на ОбС – Т. е приет Годишен план за паша и Правила за ползване и поддържане на общинските пасища, мери и ливади в землищата на Община Т. за стопанската 2018-2019г. и е дадено съгласие пасищата, мерите и ливадите да се предоставят за общо и индивидуално ползване на земеделски стопани – животновъди и/или техни сдружения, вкл. и на тези, кандидатстващи в РА за получаване на директни плащания по СЕПП общински и.и са поели задължение да ги поддържат в добро земеделско и екологично

състояние. На това заседание на съвета И.П. е гласувал „за“. Със Заявление вх. №1659/08.03.2018г. до кмета на Община Т. И.П. заявил, че е с. (п.) на животновъден обект, в който постоянно се отглеждат пасищни селскостопански животни. На 30.04.2018г. назначена комисия направила разпределение на мерите, пасищата и ливадите от ОПФ за стопанската 2018-2019г., като видно от Приложение №2, сред посочените с. или п. на животновъдни обекти попада и П. Въз основа на цитираното Решение №337/31.01.2018г. на ОбС – Т. и горното решение на комисията, на 22.05.2018г. между Община Т. и И.Г.П. били сключени два договора за наем на н. и. – публична общинска собственост за срок от пет стопански години с предмет – и.в землището на с. О., гр. Т. и община Т.

На 11.01.2019г. Кметът на Община Т. отправил предложение до ОбС – Т. относно предоставяне ползването на мери, пасища и ливади от ОПФ за стопанската 2019-2020г. На проведеното на 24.01.2019г. заседание на ПК по селско и горско стопанство И.П. гласувал „за“. С Решение №480/31.01.2019г. ОбС – Т. приел Годишен план за паша и Правила за ползване и поддържане на общинските пасища, мери и ливади в землищата на Община Т. за стопанската 2019 – 2020г., както и дал съгласие пасищата, мерите и ливадите да се предоставят за общо и индивидуално ползване на земеделски стопани – животновъди и техните сдружения, вкл. и на тези, кандидатстващи в РА за получаване на директни плащания по СЕПП общински и.и са поели задължение да ги поддържат в добро земеделско и екологично състояние. При гласуване на това решение И.П. е отсъствал от заседанието на съвета. С вх. №94-00-227/07.03.2019г. до Кмета на Община Т. постъпило Заявление от И.Г.П., в което същият декларирал, че е с. (п.) на животновъден обект, регистриран в БАБХ и в който постоянно с отглеждат пасищни селскостопански животни. На основание горното решение на ОбС и решение на комисията, между Община Т. и И.П. били сключени два договора за наем на недвижими и.– публична общинска собственост, представляващи мери и пасища от ОПФ в землището на с. О. и гр. Т.

С вх. №1109/15.02.2019г. Кметът на Община Т. отправил предложение до Общински съвет Т. за предоставяне под наем на общински и.– земеделски земи, определени по реда на чл.37в ал.16 от ЗСПЗЗ за стопанската 2018-2019г. По това предложение на заседанието на ПК по селско и горско стопанство И.П. гласувал „за“. С Решение №496/27.02.2019г. ОбС – Т. дал съгласие за предоставяне под наем на общински и.– земеделски земи, определени по реда на чл.37в ал.16 от ЗСПЗЗ за стопанската 2018-2019г. и възложил на кмета на общината да сключи договори за наем с ползвателите на земи от ОПФ. Това решение било подкрепено от И.Г.П., който гласувал със „за“. На 08.04.2019г. въз основа на горното решение и на основание чл.37в ал.16 от ЗСПЗЗ между Община Т. и „***“ ООД били сключени два договора за наем, между общината и „***“ ЕООД бил сключен един договор за наем, между общината и „***“ ЕООД бил сключен един договор за наем и един договор за наем бил сключен с И.П. Предмет на тези договори е временно и възмездно ползване през стопанската 2018/2019г. и.с НТП полски пътища в землищата на с. О. и гр. Т. Със Заявления вх. №26-00-4, 26-00-5 и 26-00-6 и 26-00-19, подадени на 08.02.2019г. до кмета на общината, ***“ ООД, „***“ ЕООД и „***“ ЕООД, пр. от И.П. и от с. И.П. било заявено желание да бъдат наети земеделски земи в землищата на с. О. и гр. Т., собственост на Община Т. по реда на чл.40а ал.1 т.2 от Наредбата за реда за придобиване, управление и разпореждане с общинско имущество на община Твърдица, които земи попадат в ползваните вече масиви. На 18.02.2019г. Кметът на Община Т. отправил към Общинския съвет предложение за приемане актуализация на Програмата за управление и разпореждане с имотите – общинска собственост през 2019г. по приложение. На проведеното на 20.02.2019г. заседание на ПК по селско и горско стопанство, околна среда и екология при разглеждане предложението на кмета, И.П. гласувал с „въздържал се“, като декларирал конфликт на интереси.

На 27.02.2019г. се провело заседание на Общински съвет Т., на което било прието Решение №501, с което съветът приел актуализацията на Програма за управление и разпореждане с

имотите – общинска собственост в Община Т. през 2019г., съгласно приложение №1, съдържащо подробни данни относно имотите, които общината ще продава или предоставя под наем, с посочени номер, НТП, площ и точно местоположение. При съпоставка между изброените в приложението и.и заявените такива със заявленията вх. № №26-00-4, 26-00-5 и 26-00-6 и 26-00-19, подадени на 08.02.2019г. до кмета на общината от ***“ ООД, „***“ ЕООД и „***“ ЕООД, пр. от И.П. и от с. И.П., се установява, че измежду имотите, с които общината ще извърши разпоредителни действия (продажба, наем) са и 14 от заявените от И.П. 16 бр. За приемането на това решение на Общински съвет Т. И.Г.П. гласувал „за“, видно от Протокол №50/27.02.2019г. от проведеното заседание на съвета.

Със Заповед №159/20.03.2019г. Кметът на Община Т. разпоредил организиране и провеждане на търг с явно наддаване за отдаване под наем на 43 имота общинска собственост в гр. Т., 1 имот в с. С., 3 имота в с. О., 1 имот в с. Ж., 1 имот в с. Ч. и продажба на един имот в гр. Т., с определени в заповедта условия на търга. Въз основа на протоколите от проведения публичен търг с явно наддаване, на 12.06.2019г. били сключени два договора за наем между Община Т. и И.Г.П., с предмет отдаване за временно и възмездно ползване на и.– общинска собственост. В единия от тези договори фигурират и 8 бр. и.по Решение №501/27.02.2019г.

На 29.07.2020г. на основание чл.74 ал.1 от ЗПКОНПИ Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество приела решение за продължаване срока за приключване на производството по сигнал рег. №ЦУ01/С-340/27.05.2020г. с 30 дни. На същата дата И.Г.П. декларирал, че в сградата на КПКОНПИ се е запознал с всички доказателства по преписката по сигнала. Видно от Протокол №956/29.07.2020г. на заседание на КПКОНПИ И.П. е изслушан, като заявил, че счита, че като о.с. е длъжен да взема участие в решенията на общинския съвет, а и през 2014 година е бил в сходна ситуация, като Комисията се произнесла, че няма конфликт на интереси.

На 16.09.2020г. Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество постановила Решение №РС-340-20-096, с което установила конфликт на интереси по отношение на И.Г.П., в к. му на о.с. в Общински съвет – Т. и в това му к. л., заемащо в. п. д. по смисъла на чл.6 л.1 т.32 от ЗПКОНПИ за това, че е участвал в гласуването на Решение №501/27.02.2019г. на Общински съвет – Т., в свой ч. и., в нарушение на разпоредбата на чл.56 от ЗПКОНПИ; наложена е глоба на жалбоподателя в размер на 5 000 (пет хиляди) лв. на основание чл.171 ал.1 от ЗПКОНПИ за осъществен конфликт на интереси по чл.52 от ЗПКОНПИ за извършено нарушение на разпоредбата на чл.56 от ЗПКОНПИ, в к. му на о.с. в Общински съвет Т. и л., заемащо в. п. д. по смисъла на чл.6 ал.1 т.32 от ЗПКОНПИ и е отнета в полза на Община Т. от И.Г.П. сума в размер на 249,16 лв., представляваща д. в. за 27.02.2019г., получено от деянието, породило конфликт на интереси на основание чл.81 ал.1 от ЗПКОНПИ и не установила конфликт на интереси по отношение на П. във връзка с гласуването на 24.01.2018г., 24.01.2019г. и гласуването на 20.02.2019г. на ПК по селско и горско стопанство, околна среда и екология, както и гласуването на Решения № №337/31.01.2018г., 496/27.02.2019г. и 32/11.02.2020г. на Общински съвет – Т., не установила конфликт на интереси по отношение на И.Г.П., във връзка с Решение №480/31.01.2019г. на ОбС – Т., не установила конфликт на интереси по отношение на П. във връзка с гласуването на Решение №39/11.02.2020г. на ОбС – Т. и прекратила производството по сигнал рег. №ЦУ01/С-340/27.05.2020г. в останалата му част. Решението е връчено на неговия адресат И.Г.П. на 29.09.2020г. Жалбата срещу частта, с която е установен конфликт на интереси, наложена е глоба и е постановено отнемане в полза на община Т., е подадена до настоящия съд на 12.10.2020г., видно поставеното върху пощенския плик клеймо.

Към доказателствата е приобщено, представено от оспорващата страна Решение №РС-250-14-040/09.07.2015г. на КПУКИ, с което Комисията се произнесла по сигнал, подаден срещу И.Г.П.,

като не установила конфликт на интереси за това, че гласувал „за“ приемането на шест решения на ОбС – Т., без да има частен интерес, свой или на свързаните с него лица по смисъла на §1 т.1 от ДР на ЗПУКИ.

Горната фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на всички събрани в хода на съдебното дирене годни, относими и допустими доказателствени средства. Съдът изгради своите изводи от фактическа страна въз основа на всички приложени към административната преписка и представени по делото писмени доказателства, които не бяха оспорени от страните в предвидения законов ред.

Въз основа на така изградената фактическа обстановка, съдът формира следните изводи от правно естество:

Оспорването е направено от легитимирано лице, при наличие на правен интерес, в рамките на законовия 14 – дневен срок и срещу административен акт, който подлежи на съдебен контрол, поради което е допустимо.

Разгледано по същество, оспорването се преценява като неоснователно и като такова, следва да бъде отхвърлено.

Съображенията на съда в тази насока са следните:

След като е сезиран с оспорване, при служебния и цялостен контрол върху законосъобразността на обжалвания административен акт, съгласно нормата на чл.168 ал.1 от АПК, съдът провери изначално неговата валидност. Това се налага поради принципа на служебното начало в административния процес, въведен с нормата на чл.9 от АПК.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен колективен орган – Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество, в кръга на неговите правомощия, съобразно чл. чл.71-74 от ЗПКОНПИ и структура, съгласно чл.7 ал.1, във вр. с чл.8 ал.1 от ЗПКОНПИ, в съответната писмена и предметна форма и съдържа необходимите реквизити. Оспореното решение е и мотивирано, като в същото е подробно изложена фактическата обстановка и въз основа на същата са формирани правни изводи, като са спазени изискванията на чл.74 ал.1 – ал.3 от ЗПКОНПИ. При постановяване на акта не са допуснати и съществени нарушения на административнопроизвдствените правила. Съобразно изискването на чл.71 ал.1 предл. първо, във вр. с ал.2 от ЗПКОНПИ, производството е започнало по писмен сигнал, който не е анонимен. Събрани са всички относими писмени доказателства за изясняване на релевантните факти и обстоятелства. Спазено е и изискването на чл.72 ал.6 и ал.7 от ЗПКОНПИ, като на П. е дадена възможност да се запознае със събраните по преписката писмени доказателства, за представи нови или да посочи за събиране на нови такива, както и същият е изслушан от колективния орган. Ето защо настоящата съдебна инстанция намира, че процесното решение е валидно и процесуално законосъобразно.

За да постанови своя акт, КОНПИ е приела от фактическа страна, че настоящият оспорващ И.П., в к. му на о.с. в Общински съвет Т. е участвал в гласуването и приемането на Решение №501/27.02.2019г. на ОбС – Т., с което е приета актуализация в Програма за управление и разпореждане с имотите – общинска собственост в Община Т. през 2019г., съгласно приложение №1. Видно от това приложение, същото съдържа описание на имотите, които Община Т. възнамерява да продаде и предостави под наем, които и.са идентифицирани в конкретика с посочени номер, площ, начин на трайно ползване и местонахождение. Едновременно с това с четири заявления от 08.02.2019г., т.е. предшестващи горното решение, П. е изразил желание и воля да бъдат наети лично от него и като пр. три търговски дружества (а

в две от тях – и като е. с. на капитала). Съобразно приложението, съдържащо подробна информация за имотите, чиято продажба или отдаване под наем се предпоставя с описаното решение на съвета, измежду тези, предназначени за наемане са и 14 от 16-те, посочени в цитираните заявления. При гласуването и за приемането на това решение е гласувал и И.Г.П., видно от протокола за поименно гласуване. Впоследствие, след проведен публичен търг с явно наддаване, общо 8 от имотите са отдадени под наем от Община Т. на наемател И.П. Така възприетата от колективния орган фактическа обстановка напълно се подкрепя от събраните по делото писмени доказателства.

Като правно основание за издаване на оспореното решение са визирани разпоредбите на чл. чл.52, 56, 73, 74, 81 и 171 ал.1 от ЗПКОНПИ, както и чл.37 ал.2 от ЗМСМА, вр. §5 от ПЗР на ЗМСМА, като със същото е установен конфликт на интереси по отношение на И.П., наложена е глоба и е отнета в полза на Община Т. сума, представляваща д. в. за 27.02.2019г., получено от деянието, породило конфликта на интереси. С оглед първата от посочените законови разпоредби, дефинитивно определяща понятието „конфликт на интереси“, същият възниква, когато лице, заемащо в.п.д., има частен интерес, който може да повлияе върху безпристрастното и обективното изпълнение на правомощията или задълженията му по служба. Следователно, фактическият състав на конфликта на интереси изисква кумулативна наличие на три предпоставки: лицето, по отношение на което е установен такъв да заема публична длъжност, да е налице частен интерес на това лице и третата предпоставка предполага и изисква наличие на възможност този частен интерес да повлияе на безпристрастното и обективно изпълнение на правомощията на лицето. От дадената дефиниция се налага извода, че частният интерес и неговата способност за въздействие трансформират обективните, нормативно установени правомощия, права и задължения на лицата, заемащи публични длъжности в недопустим от закона начин на упражняване на тези правомощия, права и задължения, защото подменят предоставената от държавата власт, права и задължения от средство за постигане на общи цели и резултати в инструмент за постигане на частен интерес. В процесния случай, при преценка на събраните доказателства и относимите и приложени от органа правни норми, настоящата съдебна инстанция намира, че са налице и трите, визирани в чл.52 от ЗПКОНПИ хипотези. На първо място, безспорно е, че жалбоподателят П. заема публична длъжност по смисъла на чл.6 ал.1 т.32 от ЗПКОНПИ, съгласно която разпоредба, лица, заемащи висши публични длъжности по смисъла на този закон са кметовете и заместник – кметовете на общини, кметовете и заместник – кметовете на райони, председателите на общинските съвети, общинските съветници и главните архитекти на общините и районите. По делото не се спори, а и от доказателствата се установява, че И.П. е избран за о.с. в Общински съвет Т. и към момента на постановяване на процесния акт изпълнява тази публична функция. Следващата, изискуема от нормата на чл.52 от ЗПКОНПИ предпоставка е наличието на частен интерес на това лице. Съдът намира, че такъв в случая е наличен и доказан, доколкото преди гласуването на актуализираната програма с конкретно посочени в същата общински имоти, подлежащи на продажба и отдаване под наем, П. е заявил писмено пред общината желание за наемане на част от същите, подробно описани в приложение №1 към програмата. Съгласно чл.53 от ЗПКОНПИ, частен е всеки интерес, който води до облага от материален или нематериален характер на лице, заемащо в.п.д., или за свързани с него лица, включително всяко поето задължение. В разпоредбата на чл.54 от ЗПКОНПИ законодателят е дефинирал облагата по смисъла на чл. 53 и според разпоредбата, облага е всеки доход в пари или в имущество, включително придобиване на дялове, както и предоставяне, прехвърляне или отказ от права, получаване на стоки или услуги безплатно или на цени, по–ниски от пазарните, получаване на привилегия или почести, помощ, глас, подкрепа или влияние, предимство, получаване на или обещание за работа, длъжност, дар, награда или обещание за избягване на загуба, отговорност, санкция или друго неблагоприятно събитие. Както се отбеляза по–горе, частен интерес на П. е налице и същият се установява от подадените от същия заявления за наемане на конкретно посочени недвижими и.– общинска собственост

(предвидени за разпореждане в приетата с процесното решение на ОбС – Т. решение). Последното би довело до набавяне на облага, чрез възможността за реализиране на паричен приход (доход в пари), а не без значение е и възможността да се реализира и нематериална облага, изразяваща се в глас, подкрепа, влияние и предимство при сключване на договори за наем, предпоставено от заеманата от П. позиция в общинския съвет. В разглеждания случай ирелевантен е заявеният от оспорващата страна довод за липса на неправомерност в поведението на П., доколкото същият от една страна е изпълнявал свое законово задължение да участва и гласува при приемане на решението на колективния орган на местна власт и от друга – процедурата по отдаване под наем се провеждала чрез търг, организиран от орган на изпълнителната власт – кметът на общината и съответно се приключва с договор, подписан от същия. Съдът не споделя този довод. Действително, съобразно разпоредбата на чл.33 ал.1 т.3 от ЗМСМА, общинският съветник има право да участва в обсъждането и решаването на всички въпроси от компетентността на съвета, но съобразно законодателната воля, формулирана в приложената и от КОНПИ норма на чл.58 от ЗПКОНПИ, лице, заемащо в.п.д. няма право да участва в подготовката, обсъждането, приемането, издаването или постановяването на актове, да изпълнява контролни или разследващи функции или да налага санкции в частен интерес. Нормата урежда императивна забрана за участие на лицето, заемащо в.п.д. при обсъждането и приемането на актове в частен интерес и цели ограничаване на възможността за извличане на ползи от властови ресурс. Налице е частен интерес на П. – материална и нематериална облага под формата на помощ, глас, подкрепа и влияние, които в случая са могли да повлияят върху безпристрастното и обективното изпълнение на правомощията и задължения по служба, т.е. в к. му на о.с. Безпристрастното и обективно изпълнение на служебните правомощия от лице, заемащо в. п. д. е в основата на правовата държава, поради което и неговото нарушаване води до компрометиране доверието в обективността и публичността при функциониране на съответната структура. Нарушаването на забраната по чл.58 от ЗПКОНПИ, довело до и провокирало постановяване на процесното административно решение на КОНПИ по съществото си е резултат от неправомерно поведение на П., изразяващо се в участие в гласуването и приемането на Решение №501/27.02.2019г. на Общински съвет – Т. в свой частен интерес. При наличието на такъв, о. с. като лице, заемащо в.п.д., е следвало да се отведе от обсъждането и гласуването, както повелява нормата на чл.63 ал.1 от ЗПКОНПИ. Съгласно нейното съдържание, когато лице, заемащо в.п.д., има частен интерес, то е длъжно да си направи самоотвод от изпълнението на конкретно правомощие или задължение по служба, като уведоми органа по избора или назначаването. В процесния случай, вместо да стори това, П., при наличието на частен интерес, е участвал в гласуването на цитираното решение, с което е ангажирал своята административнонаказателна отговорност, логично реализирана от колективния орган КОНПИ по реда на ЗПКОНПИ. Изложеното мотивира съда да приеме, че всички елементи от фактическия състав на чл.52 ЗПКОНПИ са налице, следователно правилно и законосъобразно настоящият ответник е установил по отношение на И.Г.П., в к. му на о.с. в Общински съвет – Т. конфликт на интереси при гласуване на Решение №501/27.02.2019 г. на ОбС – Т.

Съгласно чл.56 от ЗПКОНПИ, лице, заемащо в.п.д., няма право при изпълнение на задълженията си да гласува в частен интерес. Нарушаването на тази забрана е законова предпоставка за ангажиране на административнонаказателна отговорност по реда на чл.171 от ЗПКОНПИ. В процесното решение е приложена нормата на чл.171 ал.1 от ЗПКОНПИ, съгласно която, лице, заемащо в.п.д., което наруши разпоредбата на раздел II от глава осма, се наказва с глоба в размер от 5000 до 10 000 лв. При горните фактически и правни основания, обоснован е изводът на колективния орган за нарушение по чл.56 от ЗПКОНПИ, което е и обусловило прилагането на следващата се адмнистртивнонаказателна санкция, наложена в случая в нейния минимален размер. Противно на твърдяното от оспорващата страна, специалният и приложим в случая Закон за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество не изисква наличие и съответно – доказване или дори обсъждане на

вина в нейните форми като субективен елемент на деянието. Според цитираните по – горе законодателни решения, и конкретно с оглед нормировката на чл.56 от закона, всяко гласуване в частен интерес е нарушение на въведения императив и за органа, прилагащ следващата се санкция няма задължение да обследва и установява наличието на вина, респ. нейните форми.

На следващо място, правилно и законосъобразно е приложена от ответния колективен орган и разпоредбата на чл.81 ал.1 от ЗПКОНПИ. Съгласно същата, възнаграждението, получено от правоотношението или деянието, породило конфликт на интереси, за периода, през който конфликтът на интерес е бил укрит, се отнема в полза на държавата или общината. С прилагане на чл.81 ал.1 от ЗПКОНПИ, Комисията е постановила отнемане на д. в., получено от И.Г.П. за 27.02.2019г. – датата на приемане на разглежданото Решение №501, гласувано от същия при наличие на частен интерес, съставляващо процесното деяние. Досежно така определения размер от 249,16 лв. по делото не се спори, поради което съдът в настоящия му състав приема същия като законосъобразно определен.

Оспорващата страна твърди, а и ангажира доказателства, че КОНПИ в предходно свое решение по идентичен казус е постановила решение в обратен смисъл, поради което и процесното се явява незаконосъобразно. Това твърдение не се споделя от съда, доколкото, видно от представеното Решение №РС-250-14-040/2015г., същото касае случай, различен от настоящия и второ, дори да се приеме сходство от фактическа страна, то същото по никакъв начин не би могло да компрометира законосъобразността на процесното Решение №340-20-096/16.09.2020г. на КОНПИ. Последното е постановено при напълно изяснена фактическа обстановка, съответна на доказателствата, при правилно приложение на материалния закон и спазване на всички съществени административнопроизводствени правила. Решението е и съответно на целта на закона, която е недопускане на фактически ситуации, в които лице, заемащо в. п. д., при наличие на частен интерес би могло да повлияе върху безпристрастното обективно изпълнение на своите правомощия и така да компрометира доверието в обективността и прозрачността при изпълнение на съответната публична функция.

Като е обсъдил всички доказателства и относимите правни норми, правилно колективният орган е постановил процесния акт. Атакуваното Решение №РС-340-20-096/16.09.2020г. на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество В ЧАСТТА, с която на основание чл.74, във вр. с чл.171 ал.1 и чл.81 ал.1 от ЗПКОНПИ и чл.37 ал.2 от ЗМСМА и във вр. с §5 от ПЗР на ЗМСМА и чл.73 от ЗПКОНПИ е установен конфликт на интереси по отношение на И.Г.П., в к. му на о.с. в Общински съвет – Т. и в това му к. л., заемащо в.п.д. по смисъла на чл.6 л.1 т.32 от ЗПКОНПИ за това, че е участвал в гласуването на Решение №501/27.02.2019г. на Общински съвет – Т., в свой ч. и., в нарушение на разпоредбата на чл. 56 от ЗПКОНПИ; наложена е глоба на жалбоподателя в размер на 5 000 (пет хиляди) лв. на основание чл.171 ал.1 от ЗПКОНПИ за осъществен конфликт на интереси по чл.52 от ЗПКОНПИ за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 56 от ЗПКОНПИ, в к. му на о.с. в Общински съвет Т. и л., заемащо в.п.д. по смисъла на чл.6 ал.1 т.32 от ЗПКОНПИ и е отнета в полза на Община Т. от И.Г.П. сума в размер на 249,16 лв., представляваща д.в. за 27.02.2019г., получено от деянието, породило конфликт на интереси на основание чл.81 ал.1 от ЗПКОНПИ се преценява от настоящата съдебна инстанция като материално и процесуално законосъобразна и съответна на целта на закона. Подадената срещу него жалба се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Предвид изхода на делото с отхвърляне на оспорването, се явява неоснователно искането на жалбоподателя за присъждане на сторените по делото разноски. Основателно е и следва да се уважи искането на Комисията за присъждане на разноски във вид на юрисконсултско възнаграждение. Същото следва да се определи в размер на 150,00 (сто и петдесет) лева на основание чл.144 от АПК, вр. чл.78 ал.8 от ГПК и се възложат в тежест на оспорващата страна.

Водим от горното, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И.Г.П., ЕГН ***, с адрес *** срещу Решение №РС-340-20-096/16.09.2020г. на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество В ЧАСТТА, с която на основание чл.74, във вр. с чл.171 ал.1 и чл.81 ал.1 от ЗПКОНПИ и чл.37 ал.2 от ЗМСМА и във вр. с §5 от ПЗР на ЗМСМА и чл.73 от ЗПКОНПИ е установен конфликт на интереси по отношение на И.Г.П., в к. му на о.с. в Общински съвет – Т. и в това му к. л., заемащо в.п.д. по смисъла на чл.6 л.1 т.32 от ЗПКОНПИ за това, че е участвал в гласуването на Решение №501/27.02.2019г. на Общински съвет – Т., в свой ч.и., в нарушение на разпоредбата на чл.56 от ЗПКОНПИ; наложена е глоба на жалбоподателя в размер на 5 000 (пет хиляди) лв. на основание чл.171 ал.1 от ЗПКОНПИ за осъществен конфликт на интереси по чл.52 от ЗПКОНПИ за извършено нарушение на разпоредбата на чл.56 от ЗПКОНПИ, в к. му на о.с. в Общински съвет Т. и л., заемащо в.п.д. по смисъла на чл.6 ал.1 т.32 от ЗПКОНПИ и е отнета в полза на Община Т. от И.Г.П. сума в размер на 249,16 лв., представляваща д.в. за 27.02.2019г., получено от деянието, породило конфликт на интереси на основание чл.81 ал.1 от ЗПКОНПИ, като неоснователна.

ОСЪЖДА И.Г.П., ЕГН ***, с адрес *** да заплати на Комисия за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, *** разноски по делото в размер на 150,00 (сто и петдесет) лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния Административен съд на РБългария в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

Административен съдия: